

Ett år sen senast

I november 2021 flyttade äntligen lilla fröken S*Nekayahs Yuna Yasmin hem till mig från fodermatte Maja.

Härligt med en kattunge, men jag hade nog glömt hur vilda de kan vara. Yuna rusade runt överallt, rev ner saker och växter, skyfflade ut kattsand runt toagolvet och lyckades krossa en inglasad tavla i golvet!

Tur att hon är en gosig mystkatt också däremellan. Hon är petig med maten och vägrar helt att äta torrfoder. Ovanligt för en aby, som vanligen är riktiga matvrak.

Snälla Sally

Snälla mormor Sally fattade snabbt tycke för Yuna och pysslade om henne som sin unge. Yuna fick till och med dia på mys-mormor.

Drottningen Alberta Hunter "Alice"!

Äntligen kattutställning

I maj arrangerade vi i Björkstakatten en kattutställning efter två års pandemiuppehåll. Jag deltog med Yuna, som skötte sig bra. Visserligen sprattlade hon en hel del - men hon lärde sig rutinerna snabbt och kunde visa upp sig riktigt bra innan helgen var slut. Yuna fick fina bedömningar och blev nominerad båda dagarna. Fick även röster i panelerna.

Synd att jag på grund av min hälsa inte längre orkar med att resa runt, bo på hotell och visa upp mina katter.

Flytt till sommarhuset

Efter utställningen flyttade vi alla till stugan i Dalsjö, Överboda. Alltid lika härligt för båda äldre och yngre katter.

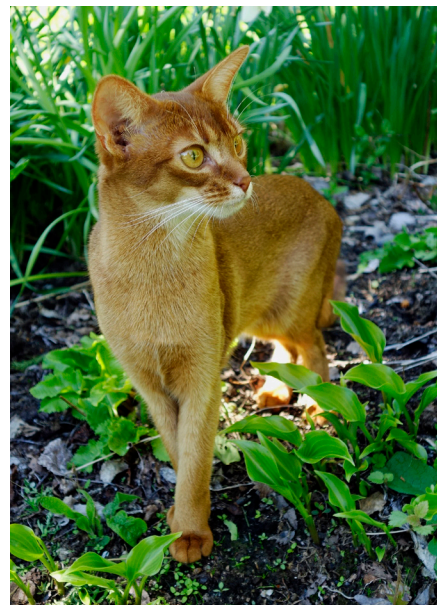
Denna sommar arbetade jag hemifrån som valsamordnare åt Miljöpartiet. Ett kul och intressant jobb! Satt mycket inne vid datorn så katterna tyckte att jag var en trist typ. Tur att de hade varandra och utelivet.

Tioåriga Alice blev av med sina sista tänder under våren på grund av TR. Det hindrade henne inte från att jaga varje dag och även äta sina byten.

Söka avelshane

Största problemet för en kattuppfödare av en liten ras är att hitta lämpligt avelsmaterial. Med problem att resa långt med kort varsel, är det bäst med egen hankatt. Hög tid att hitta en ny abyprins...

Prinsessan Yuna Yasmin "Junis" utforskar vildmarken.

Fl*Kermakupin Huluppee
herranketrä, nu kallad "Hoppe".

På grund av egendomliga idéer om "rent abyblod" och avtal med absurda restriktioner, är det nu svårare att låna eller köpa hankatt än någonsin.

Men det finns lyckligtvis fortfarande kvar uppfödare som ser till rasens bästa och arbetar för en bred avelsbas. Jag ställde mig i kö hos Jonna Varhama i Kuopio, Finland och hoppades på det bästa. Jag hade tur och fick köpa Fl*Kermakupin Huluppee herranketrä! Tack Jonna!

Hoppe flyttar in - och ut

Hoppe är snygg, välbalanserad och med fin, mjuk huvudform. Trygg, supersocial, vild och

busig - men i nästa sekund en spinnande knäkatt och mysigaste sängkompisen.

Redan innan Hoppe kom i juli, var planen att hitta en fodervärd där han kan bo hela sitt liv. Det tog lite tid att finna rätt person...

Men så hörde Ulf och Annette av sig. De har erfarenhet av abessinier och andra katter, så nu bor Hoppe där på prov. Och stortrivs - som synes nedan.

Framtiden

Min förhoppning är att kunna få ett par abykullar under 2023. Yuna ska få bli mamma, och även någon fler hona från min uppfödning.

Håll utkik på min webbsida efter senaste nytt!

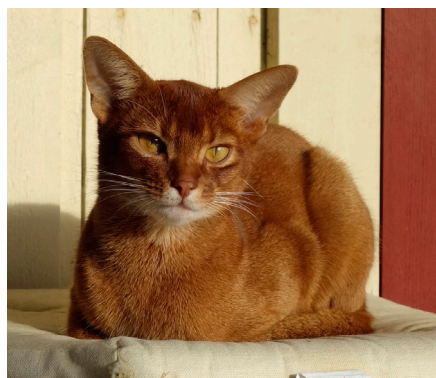
Hoppe i stugan i september.

Matte Theresia har "famnen full av kärlek" med blå Uno Umami och en av hans vuxna ungar, december 2021.

Stiliga S*Nekayahs Yoda Yatsy är nu ett år. Han fullkomligt älskar att gosa och sover fortfarande under täcket med mig, berättar matte Yvonne, aug 22.

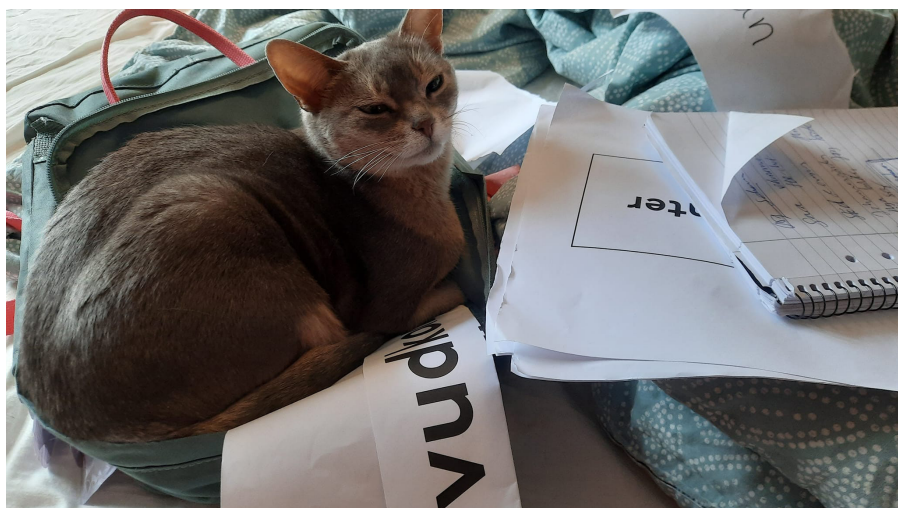

Söta syster Yuna Yasmin i fint höstljus september 2022.

S*Nekayahs R-kull fyllde 12 år i mars. Tre pigga och aktiva blå syskon. Ramses Rabalder hjälper ofta matte Susanne med stickning. Rexa Revoltea (Alice mamma) bor numera hos Tilda.

- Idag jobbar vi hemma, assistenten och jag. Bella (Regina Rebella) granskar skyltutkast i datorväskan. Matte Jenny, sept 22.

Max dog 22 oktober 2021

En månad utan världens finaste Max. En månad av sorg och tårar. Men också av många fina minnen: Varianten av "eskimåpussar". Vaktchefen som alltid höll koll på att matte var okej, vare sig det gällde den hemska dammsugare eller någon "främmande" person på ön.

Favoriten nr 1 var ändå hon som alltid borstade, matade och gosade bäst. Favoritstället var alla där man kunde sova, att sitta framför kylskåpet, vara i stugan då llos inte alltid var till besvär.

Nu hoppas vi på en fin jul, även om du kommer att saknas då med (speciellt vid juldagen). Matte saknar dig!

Sofi
november 2021

S*Nekayahs Quentin Questo
f 2010.01.25 d 2021.10.22

S*Nekayahs Dixi Digitalis

f 2006.02.05 d 2022.06.21

Today, we helped Nuala die. No euphemisms for comfort, nothing softens the blow so let's call the spade a spade. Ever since Christmas she grew increasingly old and tired, her uterine infections returning once again in February and now once more in June. But something was different this time, something antibiotics didn't fix. She was tired, had lost that... It's hard to say exactly what, but spark might cover part of it, no curiosity, no energy. That intensity that was her trademark all through her life had been replaced with a weary ennui.

We had 16 years together. It feels unreal, going back to an empty house. Emptying the litter boxes, putting the water bowls in the dishwasher. It's gonna take a couple of days or weeks to fully realize she's not coming down to me when I take out my crochet in the evenings.

Rest in peace my ticked princess, my eternal teen, my special vacuum cleaner for chicken. I don't believe in an afterlife, but if there is one, I hope you spend it surrounded by humans who adore you with no other cats in sight, being handfed fried chicken and chasing feathers from a cat rod to your heart's content.

And know that you were loved.

Det är synd om Nuala!

Det här är Nuala. För nån vecka sen var Nuala sjuk. Jättesjuk faktiskt. Akuttid hos veterinären-sjuk. Då var det synd om Nuala. Då fick Nuala bli buren överallt, åka ringsjal, sitta på matte jämt. Alla i familjen ville ge Nuala mat. God mat. Veterinärens bästa sjuk-mat med extra mycket gott, micrad i exakt 10 sekunder för att få det där lilla extra. "Åååååh, vad skönt" sa de när hon åt. "Braaaaa gumman, vår duktiga lilla tant, här får du lite böcklingpastej som efterrätt."

Nu mår Nuala bra igen. Nu är det ännu mer synd om Nuala. Nu måste man gå själv, och allt oftare säger matte "nä vet du vad, jag kan inte bära dig och hacka grönsaker samtidigt" och så HACKAR HON GRÖNSAKER. Puts väck är den goda maten, nu serveras nåt menlös geggur påse som minsann aldrig sett insidan av en microvågsugn. "Det är bra för dig" säger matte när maten kommer på tal, men det är inte bra. Det är inte bra alls.

Berättat av matte Alva
i januari 2022

I verkligheten var det aldrig synd om Nuala!

Hon hade ett underbart liv hos Alva och hennes familj. Där fick hon allt en katt kan önska som älskad familjemedlem.